

nytte også bliver til gavn for de nordiske befolkninger, som jo dybest set er bevilgende myndighed.

Hvis dette arbejde kan gennemføres kvalificeret, har vi vejen til en øget effektivitet og et styrket indhold i arbejdet og dermed en del af forudsætningen for en fortsat folkelig opbakning, der er den egentlige forudsætning for et fortsat blomstrende nordisk samarbejde.

Ministeren for nordisk samarbejde (Marianne Jelved):

Jeg vil gerne indlede med at sige tak for den generelt positive tilkendegivelse, der har været fra en lang række ordførere, dels i forhold til redegørelsen og dels i forhold til det arbejde, der er gjort i årets løb. Jeg vil gerne nu sige, at jeg faktisk er meget glad for de ord.

Så har der været rejst en række temaer, som jeg vil prøve at svare på på tværs af ordførerne.

Først om budgetreduktionen: Det er jo fuldstændig korrekt læst mellem ordene og linjerne, som fru Dorte Bennedsen har gjort det, at det jo ikke er et mål i sig selv for den danske regering at spare på Nordisk Råds budget. Det er et politisk kompromis, og noget af det, der kendetegner det nordiske samarbejde, er jo kravet om konsensus, og det sætter os i situationer, hvor vi en gang imellem må give os på nogle områder, som vi ikke selv havde forestillet os at vi skulle gå ind i. Det håber jeg at samarbejdsministrene og regeringerne også kan håndtere i de kommende år.

Men jeg skal dog lige gøre den bemærkning, at man ikke i sin godt nok urbane kritik af budgetreduktionen skal glemme, at der var et væsentligt løft fra 1994 til 1995. Og jeg vil advare helt stilfærdigt imod, at man får formuleret sig på en sådan måde, at det kommer til at virke, som om Nordisk Råds opgaver og resultater og virke i det hele taget er afhængige af, om der står det ene eller det andet tal.

Selvfølgelig er der grænser for det ræsonnement, jeg kommer med her, men jeg siger det bare til lidt eftertanke.

Så har institutionsrapporten været omtalt af alle ordførerne – med lidt varieret toneleje, ordvalg osv. Der er det vigtigt at huske, at udgangspunktet for, at der overhovedet blev nedsat en arbejdsgruppe, som jeg er meget glad for fik Søren Christensen som formand, var reformgruppens rapport.

Reformgruppen bestod jo som bekendt, bl.a. på stærk foranledning af de nordiske parlamen-

tarikere i det danske Folketing, af medlemmer af Nordisk Råd og af ministrene. Og de personer, de to grupper, har i fællesskab udarbejdet reformgruppens rapport, og i den er der lagt op til et forslag om at gennemføre en analyse af de 47 nordiske institutioner ud fra princippet om »Nordisk nytte«, og »Nordisk nytte« er i reformgruppens rapport defineret, og det er med udgangspunkt i de tre kriterier, som er beskrevet i reformgruppens rapport, at Søren Christensen-udvalget har arbejdet.

På side 5 og 6 i den blå rapport gør de opmærksom på, at det jo ikke ligefrem er operationelle kriterier, som reformgruppen har formuleret. Det kan jeg kun sige at jeg er helt enig i. Og derfor har Søren Christensen-udvalget forsøgt at operationalisere de tre kriterier, og når jeg skal sige min mening om den, og det agter jeg selvfølgelig at gøre både her, i Kuopio og ved enhver anden lejlighed, så synes jeg, at det er en utrolig velkvalificeret rapport set ud fra de præmisser, som arbejdsgruppen har skullet arbejde ud fra.

Gruppen har jo prøvet at operationalisere kriterierne, og det uddyber de på side 6 i den blå rapport ved at sige, at en første dimension må jo være den forudsætning, at man kan sige, at det er nordisk. Det betyder altså, at det rækker ud over det land, som institutionen ligger i. Den kan jo godt have den nordiske dimension i sit navn, men dermed er jo ikke sagt, at funktionen, institutionen udfører, har gennemslagskraft i resten af de nordiske lande.

Der er også et kriterium, som de definerer som påviselige positive effekter i form af omkostningseffektivitet eller resultater. Det er altså ikke kun samfundsøkonomiske ting, men også hvad det er for resultater, institutionen producerer, for at bruge et lidt jordnært ord.

Og den tredje dimension er, om den bidrager til nordisk samhörighed, og på hvilken måde den styrker nordisk kompetence og konkurrencekraft.

Man kan selvfølgelig diskutere de her ting, men når jeg tænker på, hvor svær opgaven er, og hvis jeg skulle forestille mig, jeg selv skulle have deltaget i det konkrete arbejde, som Søren Christensen-udvalget har gjort, så synes jeg, at der ligger et ordentligt stykke arbejde, et stykke værktøj, som Nordisk Råd og ministerrådet må tage udgangspunkt i.

Det er rigtigt, at det er mit ansvar som formand for ministerrådet, og jeg har lagt meget stor kraft i, at der ikke tabes momentum i sagen.